

Ayrılık Treni

– Şiirle.ŞAIRİ · 04 Aralık 2014

AYRILIK TRENİ

Damla düşmüyorsa yangın yol alır
Rüzgarlar getirin serinlerinden.
Ne bir el uzanır ne de ses gelir
Düştüğüm kuyunun derinlerinden.

Nefsime terbiye ruhuma dardı
Gizlice izleyip bedeni sardı
Belli ki bana da garezi vardı
Yemedim sevdanın ürünlerinden.

Çaresiz yüreğin yoksa dermanı
Beyhude bir masal artık her anı
Vuslata çıkar mı gönül fermanı
Kan akar burnumun irinlerinden.

Cüsseni avere avere taşı
Anlatsın mazimi son huma kuşu
Çıplak ayak ile ölüme koşu
Ne çare haber yok yarınlarından...

Farzet ki hayaldi farzet ki düştü
Yalanı gerçekler alıp bölüştü
Gözyaşı oyalı bir mendil düştü
Her zaman ayrılık trenlerinden.

ELİF KESKİN KARABULUT.../ ŞİİRLERİN ŞAIRİ....
2010/ EYLÜL